

**Udenrigsministeriet**

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: [JTEU@um.dk](mailto:JTEU@um.dk)

JTEU j.nr. 2015 - 30240

3. marts 2023

**Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse**

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

**Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:**

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-311/22	<p><b>Moesgaard Meat 2012 (forelagt af Højesteret)</b>  <u>Spørgsmål:</u>            1. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at »produktion af slagtekroppe« omfatter den slagteproces, der foregår, fra dyret bliver taget fra opstaldningen, bedøves og aflives, indtil der foreligger store standardudskæringer, således at slagtedyrets vægt skal beregnes før afskæring af hals og hoved samt udtagning af organer og indvolde, eller omfatter »produktion af slagtekroppe« produktionen af svinekroppe efter udtagning af organer og indvolde og efter afskæring af hals og hoved og efter afblødning og nedkøling, således at slagtedyrets vægt først skal beregnes på dette tidspunkt?            2. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at der ved opgørelsen af antal produktionsdage, der indgår i kapaciteten »pr. dag«, alene skal medregnes de dage, hvor bedøvelse, aflivning og umiddelbar opskæring af slagtesvinet finder sted, eller skal der også medregnes de dage, hvor der forekommer slagtemæssige behandlinger af slagtesvinene, herunder klargøring af dyret til slagtning, nedkøling af det slagtede dyr og afskæring af dyrets hoved og hals?            3. Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at et slagteris »kapacitet« skal beregnes som den maksimale produktion pr. dag inden for 24 timer med forbehold for fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, som slagteriet faktisk iagttager, men dog ikke lavere end dets realiserede produktion, eller kan et slagteris »kapacitet« være lavere end dets realiserede produktion, f.eks. Hvis den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af defysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, somer forudsat ved beregningen af slagteriets »kapacitet«?</p>	<p>Udenrigsministeriet            Justitsministeriet            Miljøministeriet            Rigsadvokaten</p>	MF	09.03.23
C-634/21	<p><b>SCHUFA HOLDING</b>  <u>Emne:</u>            Det nationale råderum til at regulere privates behandling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens art. 6, stk. 2 og 3)"  <u>Sagen vedrører:</u></p>	<p>Udenrigsministeriet            Justitsministeriet</p>	GA	16.03.23

	<p>1. Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119, s. 1], berigtiget i EUT 2018, L 127, s 2]) fortolkes således, at allerede en automatisk udarbejdelse af en sandsynlighedsværdi om en registrerets evne til at tilbagebetale et lån udgør en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis betydeligt påvirker den pågældende, hvis denne værdi, som er beregnet ved hjælp af personoplysninger om den pågældende, af den dataansvarlige videregives til en dataansvarlig tredjemand, og denne tredjemand anvender denne værdi som det afgørende grundlag for sin beslutning om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med den pågældende?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 22 i forordning (EU) 2016/679 (generel forordning om databeskyttelse) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter anvendelsen af en sandsynlighedsværdi – i det foreliggende tilfælde vedrørende en fysisk persons betalingsvne og betalingsvilje under inddragelse af oplysninger om fordringer – vedrørende en bestemt fremtidig adfærd for en fysisk person med henblik på beslutningen om at indgå, gennemføre eller afslutte et aftaleforhold med denne person (scoring) kun er lovlig, hvis visse yderligere betingelser, som er nærmere beskrevet i begrundelsen for forelæggelsen, er opfyldt?</p>			
--	--	--	--	--

## Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-70/22	<p><b>Novasol mod ECHA</b>  <u>Påstande:</u>  —ECHA's afgørelse SME D (2021)8531-DC af 25. november 2021, hvorved ECHA fandt, at sagsøgeren ikke kan godkendes som en SMV og ikke er berettiget til de nedsatte gebyrer for mellemstore virksomheder, som krævet på tidspunktet for indgivelsen, annulleres i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.  — Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	08.03.23
C-119/21 P	<p><b>PlasticsEurope mod ECHA (appel)</b>  <u>Påstande:</u>  —Rettens dom i sag T-207/18 ophæves.  —Den anfægtede retsakt annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling af appellanternes annullationssøgsmål.  —ECHA tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med nærværende appelsag og i forbindelse med sagens behandling for Retten, herunder intervenienternes omkostninger.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-375/21	<p><b>Sdruzhenie „Za Zemyata – dostap do pravosadie“ e.a.</b>  <u>Sagen vedrører:</u>  1. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU samt artikel 13 og 23 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation i henhold til artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU skal vurdere, om indrømmelse af dispensationen under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger om miljøforurening, herunder foranstaltningerne inden for rammerne af det relevante luftkvalitetsprogram i en given zone eller et givent bymæssigt område som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2008/50/EF, kan bringe overholdelsen af miljøkvalitetskravene i fare?  2. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU samt artikel 13 og 23 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23

	<p>direktiv 2010/75/EU skal undlade at fastsætte mindre strenge emissionsgrænseværdier for luftforurenende stoffer fra et anlæg, såfremt en sådan dispensation ville være i strid med de foranstaltninger, der er fastlagt i det relevante luftkvalitetsprogram, som er vedtaget i den givne zone eller det givne bymæssige område som omhandlet i artikel 23 i direktiv 2008/50/EF, og kunne bringe målsætningen om at holde perioden med overskridelse af luftkvalitetsnormerne så kort som muligt i fare?</p> <p>3. Skal artikel 4, stk. 3, TEU sammenholdt med artikel 18 i direktiv 2010/75/EU og artikel 13 i direktiv 2008/50/EF fortolkes således, at den kompetente myndighed ved behandlingen af en ansøgning om dispensation som omhandlet i artikel 15, stk. 4, i direktiv 2010/75/EU skal vurdere, om fastsættelsen af mindre strenge emissionsgrænseværdier for luftforurenende stoffer fra et anlæg under hensyntagen til alle relevante videnskabelige oplysninger om miljøforurening, herunder den kumulative effekt med andre kilder til det pågældende forurenende stof, vil bidrage til, at de relevante luftkvalitetsnormer, der i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF er fastlagt for en given zone eller et givent bymæssigt område, overskrides, og om den i bekræftende fald skal undlade at give den dispensation, som ville true opfyldelsen af miljøkvalitetskravene?</p>				
C-568/21	<p><b>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</b>  <b>Spørgsmål:</b>  Skal Dublinforordningens artikel 2, litra l), fortolkes således, at et diplomatisk kort, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, er en opholdstilladelse i denne bestemmelses forstand?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	09.03.23
C-604/21	<p><b>Vapo Atlantic</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Skal artikel 1, nr. 3), i direktiv 98/34/EF fortolkes således, at fastlæggelsen –som ved den omtvistede nationale lovgivning – af den procentdel af biobrændstoffer, som en erhvervsdrivende i overensstemmelse med artikel 7a i direktiv 98/70/EF, der er indført ved direktiv 2009/30/EF, og i overensstemmelse med det mål, der er angivet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF, er forpligtet til at iblande brændstoffer, som den pågældende overgiver til forbrug, er omfattet af begrebet »andet krav« som omhandlet i førstnævnte direktivs artikel 8, stk. 1?</p> <p>2. Skal artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF, hvad konkret angår udtrykket »medmindre der er tale om en almindelig gengivelse af en international eller europæisk standard«, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en bestemmelse i national ret, som fastlægger procentdelene for iblanding af biobrændstoffer i overensstemmelse med artikel 7a, stk. 2, i direktiv 98/70/EF, der er indført ved direktiv 2009/30/EF, og i overensstemmelse med det mål, der er angivet i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2009/28/EF?</p> <p>3. Skal artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2009/30/EF og artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/1513 fortolkes således, at der er tale om beskyttelsesklausuler, der er fastsat i bindende fællesskabsretsakter som omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje led, i direktiv 98/34/EF?</p> <p>4. Medmindre det er ufornødent i lyset af besvarelsen af de foregående spørgsmål, ønskes følgende spørgsmål besvaret: Skal artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF fortolkes således, at en national bestemmelse som den i denne sag omhandlede, der i henhold til artikel 7a, stk. 2, i direktiv 98/70/EF, som er indført ved direktiv 2009/30/EF, fastsætter procentdelen for iblanding af biobrændstoffer, ikke kan gøres gældende over for den erhvervsdrivende?</p>	Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-9/22	<p><b>An Bord Pleanála e.a.</b>  <b>Spørgsmål:</b>  Det første spørgsmål er:  Har artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] samt ændringer deri [...] som udarbejdes og/eller vedtages af en national, regional eller lokal myndighed [...]«, omfatter en plan eller et program, der er udarbejdet og/eller vedtaget i fællesskab af en lokal myndighed og en privat bygherre som ejer af grunde, der støder op til dem, der ejes af en lokal myndighed?</p> <p>Det andet spørgsmål er:  Har artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] samt ændringer deri [...] som kræves ifølge love og administrative bestemmelser«, omfatter en plan eller et program, som udtrykkeligt er indeholdt i en lokal myndigheds lovbestemte udviklingsplan (idet denne udviklingsplan er udarbejdet i henhold til en lovbestemmelse), enten generelt, eller når det i</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	09.03.23

	<p>udviklingsplanen bestemmes, at den lokale myndighed »udarbejder områdespecifikke retningslinjer for de strategiske udviklings- og fornyelsesområder [...] ved hjælp af de relevante mekanismer i form af lokalplaner [...] skematiske masterplaner og lokale miljøforbedringsplaner«?</p> <p>Det tredje spørgsmål er:</p> <p>Har artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF til følge, at begrebet »planer og programmer [...] som udarbejdes inden for landbrug, skovbrug, fiskeri, energi, industri, transport, affaldshåndtering, vandforvaltning, telekommunikation, turisme, fysisk planlægning og arealanvendelse, og som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er omhandlet i bilag I og II til direktiv 85/337/EØF [...]«, omfatter en plan eller et program, der ikke i sig selv er bindende, men som udtrykkeligt er indeholdt i en lovbestemt udviklingsplan, som er bindende, eller som foreslår eller i realiteten indeholder en ændring af en plan, der selv blev underkastet en strategisk miljøvurdering?</p> <p>Det fjerde spørgsmål er:</p> <p>Er artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU til hinder for, at den kompetente myndighed i forbindelse med miljøkonsekvensvurderingsprocessen tager hensyn til obligatoriske offentlige politikker, navnlig politikker, som ikkeudelukkende er baseret på miljøkriterier, og som under visse omstændigheder fastlægger situationer, hvor det ikke kan udelukkes, at der kan gives tilladelse?</p>				
C-42/22	<p><b>Companhia de Seguros</b>  <b>Spørgsmål:</b>  »A. Skal sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra a), og dermed nu momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), fortolkes således, at begrebet »forsikrings- og genforsikringstransaktioner« med henblik på momsfrigivelse omfatter tilknyttede eller supplerende aktiviteter såsom køb og salg af dele af beskadigede køretøjer?  B. Skal sjette momsdirektivs artikel 13, punkt B, litra c), og dermed nu momsdirektivs artikel 136, litra a), fortolkes således, at anskaffelse og salg af dele af beskadigede køretøjer anses for udelukkende at have været anvendt af en enhed, der er fritaget for moms, når disse varer ikke har givet ret til fradrag af moms?  C. Er det i strid med princippet om afgiftsneutralitet, hvis forsikringssekskabers salg af dele af beskadigede køretøjer ikke er fritaget for moms, når der ikke har været ret til fradrag af moms?«</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-50/22	<p><b>SOGEFINANCEMENT</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Er princippet om, at sanktioner i henhold til artikel 23 i direktiv 2008/48/EF skal være effektive, henset til retssikkerhedsprincippet og princippet om medlemsstaternes procesautonomi, til hinder for, at retten af egen drift kan gøre en bestemmelse i national ret, der er baseret på ovennævnte direktivs artikel 14, og som i national ret sanktioneres ved kontraktens ugyldighed, gældende efter udløbet af den forældelsesfrist på fem år, som forbrugeren har til ved et søgsmål eller ved en indsigelse at gøre kredittaftalens ugyldighed gældende?  2. Er princippet om effektiviteten af den sanktion, der fremgår af artikel 23 i direktiv 2008/48/EF, til hinder for, at retten, henset til retssikkerhedsprincippet, princippet om medlemsstaternes procesautonomi og dispositionsprincippet, kan erklære kredittaftalen for ugyldig, efter at denne af egen drift har gjort en bestemmelse i national ret, der er baseret på ovennævnte direktivs artikel 14, gældende, uden at forbrugeren har anmodet om eller i det mindste givet sagsamtykke til en sådan annullation?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-133/22	<p><b>LACD</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Kan der være tale om et andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, som omhandlet i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2011/83/EU og et andet krav, som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed, i henhold til artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2019/771, såfremt garantigiverens forpligtelse er knyttet til et forhold, der kan tilskrives forbrugeren person, navnlig dennessubjektive holdning til varen (her: spørgsmålet om forbrugeren er tilfreds med varen, hvilket vedkommende afgør efter eget forgoedtbeholdende), uden at disse personlige forhold skal hænge sammen med varens tilstand eller egenskaber?  2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:  Skal manglende opfyldelse af krav, der kan tilskrives forbrugeren person (her: forbrugeren tilfredshed med den erhvervede vare), kunne fastslås ud fra objektive faktorer?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	09.03.23

C-142/22	<p><b>The Minister for Justice and Equality</b>  <u>Spørgsmål:</u>  1. Should Article 27 of the Framework Decision be interpreted as meaning that a decision to surrender a person creates a legal relationship between him, the executing State and the requesting State such that any issue taken to have been finally determined in that decision must also be taken to have been determined for the purposes of the procedure for obtaining consent to further prosecution or punishment for other offences?  2. If the answer to Question 1 is that Article 27 does not require that interpretation, does a national procedural rule breach the principle of effectiveness if it operates so as to prevent the person concerned from relying, in the context of the consent application, upon a relevant judgment of the Court of Justice of the European Union delivered in the period of time after the order for surrender?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	09.03.23
C-169/22	<p><b>Groenland Poultry</b>  <u>Spørgsmål:</u>  1) Skal artikel 47, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fortolkes således, at tilfælde af »force majeure eller ekstraordinære omstændigheder« også omfatter en situation, hvor støttemodtageren mister brugsretten til lejede aktiver, fordi lejeaftalen opsiges som følge af, at ejeren af de udlejede aktiver (udlejer) er insolvent?  2) Skal artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at såfremt en støttemodtagers bedrift – i perioden, hvor en forpligtelse, der er pålagt som betingelse for ydelse af støtte, udføres – helt eller delvist overdrages til en anden person, og denne anden støttemodtager, på trods af, at vedkommende allerede har opfyldt en betydelig del af den pågældende forpligtelse, indstiller sin landbrugsvirksomhed, og det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen, skal den person, der overtog forpligtelsen [retteligt: støtten], da alene tilbagebetale den støtte, som er ydet vedkommende (for den periode vedkommende var støttemodtager), eller tillige tilbagebetale den støtte, der er ydet til den første støttemodtager?  3) Hvilke betingelser skal den nationale ret tage hensyn til ved fortolkningen af artikel 44, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med henblik på at afgøre, hvorvidt »det ikke er muligt for efterfølgeren at overtage forpligtelsen«?</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	09.03.23
C-356/22	<p><b>Pro Rauchfrei</b>  <u>Spørgsmål:</u>  1. Omfatter begrebet markedsføring som omhandlet i artikel 8, stk. 3, første punktum, i direktiv 2014/40/EU udbud af tobaksvarer til salg i automater på den måde, at enkeltpakningerne med cigaretter i automaten ganske vist er påtrykt de ved lov påbudte advarsler, men disse pakninger i første omgang ikke er synlige i automaten for forbrugeren, og advarslerne på de nævnte pakninger først kan ses, når den forinden af personalet ved kassen åbnede automat bliver aktiveret af kunden, og enkeltpakningen med cigaretter derved kommer ud på kassebåndet før betalingstransaktionen?  2. Omfatter forbuddet i artikel 8, stk. 3, første punktum, i direktiv 2014/40/EU imod, at advarslerne er » skjult [af] andre elementer«, det tilfælde, at hele tobaksemballeringen er skjult i forbindelse med præsentationen af varen i en automat?</p>	Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	09.03.23
C-339/21	<p><b>Colt Technology Services e.a.</b>  <u>Sagen vedrører:</u>  Er artikel 18 TEUF, 26 TEUF, 49 TEUF, 54 TEUF og 55 TEUF, artikel 3 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 samt artikel 16 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, der i forbindelse med, at de administrative myndigheder bemyndiges til at fastsætte telekommunikationsoperatørernes godtgørelse for aflytning af telekommunikation, som under forsyningspligt udføres efter</p>	Justitsministeriet	F-sag	Dom	16.03.23

	anmodning fra de judicielle myndigheder, ikke bestemmer, at princippet om fuldstændig refusion af de omkostninger, som operatørene konkret har afholdt og på behørig vis har dokumenteret i relation til disse aktiviteter, skal overholdes, og endvidere pålægger de administrative myndigheder at opnå en omkostningsbesparelse i forhold til de tidligere kriterier for fastsættelse af godtgørelsen?				
C-351/21	<b>Beobamk</b> <u>Sagen vedrører:</u> 1) Er betalingsstjenesteudbyderen i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a), i direktiv 2007/64/EF omfattet af en indsatsforpligtelse eller en resultatforpligtelse med hensyn til tilvejebringelse af »oplysninger om betalingsmodtageren«? 2) Omfatter »oplysninger om betalingsmodtageren«, jf. denne bestemmelse, de oplysninger, der gør det muligt at identificere den fysiske eller juridiske person, der har modtaget betalingen?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	16.03.23
C-438/21 P C-439/21 P C-440/21 P	<b>Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA (appel)</b> <u>Påstande:</u> —Den appellerede dom ophæves. —Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans. —Pharmaceutical Works Polpharma S.A. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Lægemiddelstyrelsen Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	16.03.23
C-449/21	<b>Towercast</b> <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 21, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner fortolkes således, at den er til hinder for, at en fusion, som ikke har fællesskabsdimension som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 1, som ligger under de tærskler for obligatorisk forudgående kontrol, der er fastsat i national ret, og som ikke har givet anledning til en henvisning til Europa-Kommissionen i henhold til forordningens artikel 22, af en national konkurrencemyndighed anses for at udgøre et misbrug af en dominerende stilling, der er forbudt i henhold til artikel 102 TEUF, henset til konkurrencestrukturen på et nationalt marked?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	16.03.23
C-508/21 P og C-509/ 21 P	<b>Dansk Erhverv mod Kommissionen, pant i grænsebutikker</b> <u>Påstande:</u> 1. Den appellerede doms konklusion ophæves. 2. Der afsiges dom i sag T-47/19, Danske Erhverv mod Kommissionen, idet afsnit i den anfægtede afgørelse 1 annulleres. 3. Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen. 4. Hver part og hver intervenient tilpligtes at bære deres egne omkostninger i sagen i første instans	Udenrigsministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	16.03.23
C-671/21	<b>Gargždu geležinkelis</b> <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 47, stk. 4, første og andet punktum, i direktiv 2012/34/EU fortolkes således, at bestemmelsen utvetydigt forbyder indførelsen af nationaleretsforskrifter, der bestemmer, at i tilfælde af overbelastet infrastruktur kan intensiteten for så vidt angår anvendelsen af jernbaneinfrastrukturen på tidspunktet for kapacitetstildelingen tages i betragtning? Har det nogen betydning for denne bedømmelse, hvorvidt jernbaneinfrastrukturens udnyttelsesgrad er knyttet til den tidligere faktiske udnyttelse af denne infrastruktur eller den planlagte udnyttelse i den periode, hvor den relevante køreplan er gældende? Har bestemmelserne i artikel 45 og 46 i direktiv 2012/34/EU, der tillægger den offentlige infrastrukturforvalter eller den enhed, der træffer afgørelse om kapaciteten, et bredt skøn i forbindelse med samordningen af den ansøgte kapacitet, og gennemførelsen af disse bestemmelser i national ret nogen betydning for denne bedømmelse? Har den omstændighed, at det i et bestemt tilfælde er blevet fastslået, at infrastruktur er overbelastet, som følge af, at to eller flere jernbanevirksomheder ansøger om kapacitet for så vidt angår transporten af det samme gods, nogen betydning for denne bedømmelse? Betyder bestemmelsen i artikel 45, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, der bestemmer, at »[i]nfrastrukturforvalteren kan give bestemte transportydelse fortrinsstilling ved planlægningsprocessen og samordningen, jf. dog artikel 47 og 49«, at infrastrukturforvalteren ligeledes kan anvende en national prioritetsregel i tilfælde, hvor det ikke er blevet fastslået, at infrastrukturen er overbelastet? I hvilket omfang (på grundlag af hvilke kriterier) skal infrastrukturforvalteren, inden det fastslås, at en infrastruktur er overbelastet, foretage samordning af ansøgningerne om kanaler samt høring af ansøgere på grundlag af artikel 47, stk. 1], første punktum, i direktiv 2012/34/EU? Bør denne høring af ansøgere omfatte bedømmelsen	Transportministeriet	O-sag	GA	16.03.23

	af, om to eller flere ansøgere har indgivet konkurrerende ansøgninger om transport af samme fragt (gods)?				
C-26/22 og C-64/22	<p><b>SCHUFA Holding</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Skal artikel 77, stk. 1, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, herefter »databeskyttelsesforordningen«) (EUT 2016, L 119, s. 1) forstås således, at tilsynsmyndighedens resultat, som denne meddeler den registrerede,</p> <p>a) har karakter af en afgørelse af et andragende? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, principielt er begrænset til, om myndigheden har behandlet klagen, undersøgt klagens genstand i rimeligt omfang og underrettet klageren om resultatet af undersøgelsen, eller</p> <p>b) skal forstås som en realitetsafgørelse truffet af en myndighed? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, fører til, at domstolen skal prøve realitetsafgørelsens fulde indhold, idet tilsynsmyndigheden i det konkrete tilfælde – f.eks. hvis skønnet reduceres til nul – af domstolen også kan blive forpligtet til en konkret foranstaltning som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 58</p> <p>2. Er en opbevaring af oplysninger hos et privat kreditoplysningsbureau, hvor personoplysninger fra et offentligt register såsom »nationale databaser« som omhandlet i artikel 79, stk. 4 og 5, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT 2015, L 141, s. 19) opbevares uden konkret anledning med henblik på at kunne give oplysning i tilfælde af en forespørgsel, forenelig med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 12. december 2007 (herefter »chartret« – EUT 2007, C 303, s. 1)?</p> <p>3a. Er private databaser (navnlig et kreditoplysningsbureaus databaser), som oprettes sideløbende med de statslige databaser, og hvori oplysningerne fra de statslige databaser (i den foreliggende sag insolvensbekendtgørelser) opbevares i længere tid, end det er reguleret inden for den snævre ramme i henhold til forordning 2015/848 sammenholdt med national ret, principielt lovligt?</p> <p>3b. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Følger det af retten til at blive glemt i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), at disse oplysninger skal slettes, når den fastsatte behandlingstid for det offentlige register er udløbet?</p> <p>4. Såfremt databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), kommer i betragtning som eneste retsgrundlag for opbevaring af oplysninger hos private kreditoplysningsbureauer med hensyn til de oplysninger, der også opbevares i offentlige registre, foreligger der da allerede en legitim interesse for et kreditoplysningsbureau, hvis dette uden konkret anledning overtager oplysningerne fra det offentlige register, for at disse oplysninger kan stå til rådighed i tilfælde af en forespørgsel?</p> <p>5. Må adfærdskodekser, som er godkendt af tilsynsmyndighederne i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 40 og indeholder frister for kontrol og sletning, som går ud over opbevaringsfristerne for offentlige registre, suspendere den afvejning, der skal finde sted i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f)?</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Justitsministeriet	O-sag	GA	16.03.23
C-47/22	<p><b>Apotheke B.</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. a) Skal artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 fortolkes således, at det krav, der fremgår af denne bestemmelse, også er opfyldt, hvis – som det er tilfældet i hovedsagen – indehaveren af en forhandlingstilladelse aftager lægemidler fra andre personer, som i henhold til de nationale retsfor skrifter også har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, men ikke selv er indehaver af en sådan tilladelse, eller som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 3, er fritaget fra pligten til at opnå en sådan tilladelse, og de pågældende lægemidler kun aftages i ringe omfang?</p> <p>b) Såfremt det første spørgsmål, litra a), besvares benægtende, er det da relevant for opfyldelsen af det i artikel 80, stk. 1, litra b), i direktiv 2001/83 omhandlede krav, om de lægemidler, der er aftaget som i</p>	Lægemedelstyrelsen	O-sag	GA	16.03.23

	<p>hovedsagen og som beskrevet i det første spørgsmål, litra a), kun udleveres til personer, som i henhold til dette direktivs artikel 77, stk. 2, har tilladelse eller bemyndigelse til at udlevere lægemidler til forbrugerne, eller også til personer, som selv er indehavere af en forhandlingstilladelse?</p> <p>2. a) Skal artikel 79, litra b), samt artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.2 i vejledningen fortolkes således, at personalekravene også er opfyldt, hvis den ansvarlige person, som det er tilfældet i hovedsagen, er (fysisk) fraværende fra virksomheden i en periode på fire timer, men kan kontaktes telefonisk i denne periode?</p> <p>b) Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3, stk. 1, i vejledningen, fortolkes således, at personalekravene i henhold til disse bestemmelser henholdsvis vejledningen er opfyldt, hvis – som det er tilfældet i hovedsagen – de medarbejdere, der er til stede i virksomheden under den ansvarlige persons fravær som beskrevet i det andet spørgsmål, litra a), navnlig under en inspektion foretaget af medlemsstatens kompetente myndighed, ikke er i stand til selv at kunne give oplysninger om de relevante skriftlige procedurer for deres respektive ansvarsområder?</p> <p>c) Skal direktiv 2001/83, og navnlig direktivets artikel 79 og artikel 80, litra g), sammenholdt med kapitel 2.3 i vejledningen, fortolkes således, at der ved vurderingen af, om der er et tilstrækkeligt antal kompetente medarbejdere til rådighed på alle niveauer i en grossistvirksomhed, også – som det er tilfældet i hovedsagen – skal tages hensyn til aktiviteter, der er udlagt til tredjepersoner (eller aktiviteter, som udføres af tredjepersoner på kontrakt), og er det nævnte direktiv til hinder for, at der indhentes en sagkyndig rapport til brug for denne vurdering, eller påbyder det sågar, at der indhentes en sådan rapport?</p> <p>3. Skal direktiv 2001/83, navnlig direktivets artikel 77, stk. 6, og artikel 79, fortolkes således, at tilladelsen til at udøve virksomhed som lægemiddelgrossist også skal trækkes tilbage, hvis det konstateres, at et krav i henhold til dette direktivs artikel 80 ikke er opfyldt, som f.eks. i hovedsagen i forbindelse med aftagelse af lægemidler i strid med det nævnte direktivs artikel 80, stk. 1, litra b), men dette krav atter overholdes, i hvert fald på det tidspunkt, hvor medlemsstatens kompetente myndighed henholdsvis den involverede domstol træffer sin afgørelse? Såfremt dette besvares benægtende: Hvilke andre EU-retlige krav er der til vurdering, navnlig, hvornår skal tilladelse (kun) suspenderes i stedet for at trækkes tilbage?</p>				
C-100/21	<p><b>Daimler</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Sigter artikel 18, stk. 1, artikel 26, stk. 1, og artikel 46 i direktiv 2007/46/EF sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007 også mod at beskytte individuelle bilkøberes interesser? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:  2. Omfatter dette også en individuel bilkøbers interesse i ikke at købe en bil, som ikke opfylder de EU-retlige krav, navnlig ikke en bil, som er forsynet med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?  Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:  3. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en køber, der uden at ønske det har købt en bil, som af fabrikanten er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, kun undtagelsesvis kan gøre civilretlige krav om erstatning uden for kontraktforhold gældende over for fabrikanten, navnlig også et krav om tilbagebetaling af den købspris, der er betalt for bilen, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen, nemlig hvis fabrikanten har handlet forsætligt og i strid med god tro?  Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:  4. Er det påbudt i henhold til EU-retten, at der foreligger et civilretligt erstatningskrav uden for kontraktforhold for bilkøberen mod bilfabrikanten ved enhver culpøs (uagtsom eller forsætlig) handling fra fabrikantens side med hensyn til markedsføring af en bil, som er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007?  Uafhængigt af besvarelsen af det første til fjerde spørgsmål:  5. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en bilkøber i henhold til national ret må tåle modregning af fordelen ved den faktiske benyttelse af bilen, hvis den pågældende af fabrikanten i form af erstatning uden for kontraktforhold kræver tilbagebetaling af købsprisen for en bil, som er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i</p>	Miljøministeriet Transportministeriet	O-sag	Dom	21.03.23



	<p>forordning (EF) nr. 715/2007, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen? Såfremt dette ikke er tilfældet:</p> <p>6. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis denne fordel ved benyttelsen beregnes ud fra den fulde købspris, uden at der foretages et fradrag på grund af bilens reducerede værdi som følge af monteringen af en ulovlig manipulationsanordning og/eller med hensyn til den af køberen ikke ønskede benyttelse af en bil, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten?</p> <p>Uafhængigt af besvarelsen af det første til sjette spørgsmål:</p> <p>7. Er § 348, stk. 3, i Zivilprozeßordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på afsigelser af forelæggelseskendelser?</p>				
T-825/19	<p><b>Tazzetti SpA mod Kommissionen</b> <u>Påstande:</u> —Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 27. september 2019 ARES (2019) 6014426 rettet til sagsøgeren, Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 27. september 2019 ARES (2019) 6024220 rettet til sagsøgeren, Europa-Kommissionens afgørelse (note) af 30. september 2019 ARES (2019) 6048224 rettet til Tazzetti SA, afgørelse (note) ARES 6871575 rettet til Tazzetti SA samt efterfølgende udstedte retsakter annulleres, og i givet fald efter at det i henhold til artikel 277 TEUF er blevet fastslået, at Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/661 af 25. april 2019 om sikring af, at det elektroniske kvoteregister for markedsføring af hydrofluorcarboner fungerer efter hensigten (EUT L 112, s. 11 af 26.4.2019), navnlig dens artikel 7, er ulovlig, fastslås det, at de ovennævnte afgørelser om gennemførelse af den nævnte forordning ikke kan finde anvendelse og følgelig annullation af disse afgørelser. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	22.03.23
T-826/19	<p><b>Tazzetti mod Kommissionen</b> <u>Påstande:</u> —Det fastslås, at de anfægtede afgørelser er ugyldige og uvirksomme efter en forudgående konstatering af, at disse afgørelser er ulovlige, og – eventuelt – at gennemførelsesforordning 2019/661, navnlig dens artikel 7, ikke finder anvendelse. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	22.03.23
C-70/21	<p><b>Europa-Kommissionen mod Den Helleenske Republik</b> <u>Påstande:</u> — Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med bilag XI hertil, idet grænseværdierne for koncentrationerne af PM10 systematisk og vedvarende er blevet overskredet for så vidt angår døgngrænseværdien i zonen/det bymæssige område EL0004 Thessaloniki, der har været gældende siden 2005. — Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF, sammenholdt med bilag XV, del A, hertil, herunder navnlig forpligtelsen i henhold til dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at fastsætte egnede foranstaltninger, så overskridelsesperioden bliver kortest mulig, idet den ikke inden den 11. juni 2010 havde truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen af grænseværdierne for PM10 i zonen/det bymæssige område EL0004 Thessaloniki. — Den Helleenske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	23.03.23
C-412/21	<p><b>Dual Prod SRL</b> <u>Sagen vedrører:</u> 1) Kan bestemmelserne om princippet om uskyldsformodning i artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, fortolkes således, at de er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor en administrativ foranstaltning om suspension af en bevilling til fremstilling af alkohol kan træffes på grundlag af simple formodninger, som er genstand for en igangværende strafferetlig efterforskning, uden at der foreligger en endelig fældende dom i en straffesag? 2) Kan bestemmelserne om princippet ne bis in idem i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, fortolkes således, at de er til hinder for en retlig situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor én og samme person for de samme</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	23.03.23

	handlinger kan pålægges to sanktioner af samme (suspension af bevilling til fremstilling af alkohol), som alene adskiller sig hvad angår [sanktionernes varighed]?				
C-726/21	<p>INTER CONSULTING</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er det ved en vurdering af, om der er sket en tilsidesættelse af princippet ne bis in idem tilladt at sammenholde alene de faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet af 28. september 2015 fra Županijsko državno odvjetništvo u Puli [(distriktsanklagemyndigheden i Pula, Kroatien)] [udelades], med de relevante faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet af 9. januar 2015 fra Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt, Tyskland)] [udelades] og i konklusionen til dom af 3. november 2016, afsagt af Landesgericht Klagenfurt [(den regionale domstol i Klagenfurt)] [udelades], som blev stadfæstet ved dom af 4. marts 2019 afsagt af Oberster Gerichtshof [(øverste domstol, Østrig)], eller kan de faktiske omstændigheder, som er angivet i konklusionen til anklageskriftet fra Županijsko državno odvjetništvo u Puli [(distriktsanklagemyndigheden i Pula)] [udelades], sammenholdes med de faktiske omstændigheder, som er angivet i begrundelsen til dommen af 3. november 2016, afsagt af Landgericht Klagenfurt [(den regionale domstol i Klagenfurt)], som blev stadfæstet ved dommen afsagt af Oberster Gerichtshof [(øverste domstol)], og som var genstand for en gennemført af Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt)] [udelades] mod flere personer, herunder især mod GR og HS, idet disse sidstnævnte faktiske omstændigheder efterfølgende var blevet udeladt i det indgivne anklageskrift fra Staatsanwaltschaft Klagenfurt [(anklagemyndigheden i Klagenfurt)] [udelades] af 9. januar 2015 (og disse faktiske omstændigheder ikke blev gengivet i konklusionen til anklageskriftet)?</p>	Justitsministeriet	O-sag	GA	23.03.23
C-11/22	<p><b>Est Wind Power</b></p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at dette betegner påbegyndelsen af arbejdet, uanset hvilket investeringsprojekt det er forbundet med, eller kun betegner påbegyndelsen af et arbejde, der har sammenhæng med anlæggelsen af det investeringsprojekt, hvormed der skal produceres energi fra vedvarende kilder? 2. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig første alternativ under begrebet »projektets påbegyndelse« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »påbegyndelsen af arbejdet på investeringsprojektet«, fortolkes således, at den kompetente myndighed i medlemsstaten i en situation, hvor den har konstateret, at arbejdet i forbindelse med en investering er påbegyndt, i henhold til princippet om beskyttelse af den berettigede forventning desuden skal vurdere investeringsprojektets udviklingstrin og sandsynligheden for, at dette investeringsprojekt fuldføres? 3. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, kan andre objektive omstændigheder, f.eks. verserende retssager, som hindrer fortsættelsen af investeringsprojektet, da tages i betragtning ved vurderingen af investeringsprojektets udviklingstrin? 4. Har det i den foreliggende sag betydning, at Den Europæiske Unions Domstol i sag C-349/17, Eesti Pagar, i præmis 61 og 68 har fastslået, at den eventuelle eksistens af en tilskyndelsesvirkning ikke kan anses for at være et kriterium, der er klart og enkelt at anvende for de nationale myndigheder, eftersom efterprøvelsen heraf kræver, at der i hver enkelt sag foretages komplekse økonomiske vurderinger, og at et sådant kriterium følgelig ikke er i overensstemmelse med kravet om, at kriterierne for anvendelsen af en undtagelse er klare og lette at anvende for de nationale myndigheder? 5. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig fodnote 66 til punkt 126 i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, sammenholdt med punkt 19 (44) i samme meddelelse, da fortolkes således, at den nationale myndighed ved vurderingen af kriteriet om arbejdets påbegyndelse ikke skal foretage en økonomisk vurdering af</p>	Erhvervsministeriet Energistyrelsen Miljøministeriet	O-sag	GA	23.03.23

	<p>investeringsprojektet i hver enkelt sag? 6. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig sidste alternativ under begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, nemlig »indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel«, da fortolkes således, at enhver anden forpligtelse – med undtagelse af køb af grunde og forberedende arbejde (såsom indhentelse af en byggetilladelse) – gør investeringen irreversibel, uafhængigt af omkostningerne ved den indgæede forpligtelse?</p> <p>7. Skal Den Europæiske Unions bestemmelser om statsstøtte, navnlig begrebet »påbegyndelsen af arbejdet« i punkt 19 (44) i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, fortolkes således, at de ufravigelige betingelser for påbegyndelsen af arbejdet er eksistensen af en brugsret for producenten til grunden og en national tilladelse til at gennemføre investeringsprojektet?</p> <p>8. Såfremt det forrige spørgsmål besvares bekræftende, skal begrebet »national tilladelse til at gennemføre et investeringsprojekt« da fortolkes i lyset af den nationale lovgivning, og kan der i denne henseende kun være tale om en tilladelse, på grundlag af hvilken byggearbejdet i forbindelse med investeringsprojektet gennemføres?</p>				
C-83/22	<p><b>Tuk Tuk Travel</b>  <b>Spørgsmål:</b>  Skal artikel 169, stk. 1, TEUF og artikel 169, stk. 2, litra a), TEUF og artikel 114, stk. 3, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for artikel 5 i direktiv 2015/2302 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, da denne artikel blandt de bindende oplysninger, der skal gives til den rejsende forud for aftaleindgåelsen, ikke omfatter den i direktivets artikel 12 anerkendte ret til at opsige aftalen om en pakkerejse inden dens begyndelse med fuld refusion af alle betalinger i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der i væsentlig grad påvirker leveringen af pakkerejsen?  Er artikel 114 TEUF og 169 TEUF samt artikel 15 i direktiv 2015/2302 til hinder for anvendelsen af forhandlingsgrundsætningen og kongruensprincippet, som er fastsat i artikel 216 og artikel 218, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil (lov om den civile retspleje, herefter »civilprocesloven«), når disse processuelle principper kan hindre den fulde beskyttelse af den sagsøgende forbruger?</p>	Erhvervsministeriet Transportministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	23.03.23
C-87/22	<p><b>TT</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1. Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1) fortolkes således, at anmodningen fra en medlemsstat, der har kompetence til at påkende sagens realitet, hvis den finder, at en ret i en anden medlemsstat, som barnet har en særlig tilknytning til, er bedre egnet til at behandle sagen eller en specifik del af sagen, om at erklære sig kompetent, også kan tages til følge, hvis den anden medlemsstat er en medlemsstat, som barnet har sædvanligt opholdssted i efter ulovligt at være blevet bortført dertil?  2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EFT 2003, L 338, s. 1) fortolkes således, at de i denne bestemmelse nævnte kriterier for overførsel af kompetencen er endeligt reguleret, uden at der kræves yderligere kriterier med hensyn til en sag anlagt i henhold til artikel 8f i Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser?</p>	Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	23.03.23
C-226/22	<p><b>Nexive Commerve e.a.</b>  <b>Spørgsmål:</b>  1) Skal artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, og stk. 3, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fællesregler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fortolkes således, at de er til hinder for en national</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	23.03.23

	<p>lovgivning som den italienske (som fastsat i artikel 1, stk. 65 og 66, i lov nr. 266 af 23.12.2005 og artikel 65 i lovdekret nr. 50 af 24.4.2017, som ændret og ophøjet til lov nr. 96 af 21.6.2017), hvorefter alene virksomhederne inden for postsektoren, herunder dem, som ikke leverer tjenester, der er omfattet af befordringspligten, kan forpligtes til økonomisk at bidrage til de driftsomkostninger, som afholdes af forvaltningsmyndigheden for postsektoren, således at det dermed bliver muligt at udelukke enhver form for offentlig medfinansiering fra statens budget?</p> <p>2) Skal artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, fortolkes således, at de driftsomkostninger, som kan dækkes med bidrag fra de postbefordrende virksomheder, også kan inkludere omkostningerne vedrørende regulering af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten, og de omkostninger, som afholdes af strukturer, der varetager opgaver vedrørende administration og politisk styring (de såkaldte »horisontale« strukturer), hvis aktivitet ikke direkte er rettet mod regulering af markederne for posttjenester, men alligevel udgør et middel til udøvelse af alle myndighedens institutionelle opgaver, hvorfor de respektive omkostninger indirekte og delvist (efter proportionale andele) kan henføres til postsektoren?</p> <p>3) Er proportionalitetsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 9, stk. 2, andet punktum, fjerde led, og tredje punktum, samt artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, til hinder for en national lovgivning som den italienske (som fastsat i artikel 1, stk. 65 og 66, i lov nr. 266 af 23.12.2005 og artikel 65 i lovdekret nr. 50 af 24.4.2017, som ændret og ophøjet til lov nr. 96 af 21.6.2017), hvorefter virksomhederne inden for postsektoren forpligtes til at bidrage til finansieringen af forvaltningsmyndigheden for postsektoren, uden mulighed for at sondre mellem leverandører af kurer- og ekspresttjenester på den ene side og befordringspligtige virksomheder på den anden side, og derfor uden mulighed for at tage højde for den forskellige intensitet af reguleringsaktiviteten, som den nationale forvaltningsmyndighed udfører ved de forskellige typer af posttjenester?</p>				
C-271/22 – C-275/22	<p><b>Keolis Agen m.fl.</b>  <b>Spørgsmål:</b>  Det første spørgsmål  - Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at bestemmelsen finder direkte anvendelse i forholdet mellem en privat transportoperatør, som er overdraget én enkelt offentlig tjeneste, og dennes ansatte, når der navnlig tages hensyn til liberaliseringen af sektoren for personbefordring med jernbane?  Det andet spørgsmål  - Hvor lang er den rimelige overførselsperiode for fire ugers betalt ferie som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003, når perioden for optjening af ferierettigheder er et år?  Det tredje spørgsmål  - Er anvendelsen af en ubegrænset overførselsperiode i mangel af en national lovbestemmelse eller overenskomstmæssig bestemmelse vedrørende denne overførsel i strid med artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	23.03.23